Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

19. september 2024*

Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika – Otsetoetuskavad – Delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014 – Loomapidamistoetuse taotlus – Artikli 53 lõige 4 – Veiste eest tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimused – Määrus (EÜ) nr 1760/2000 – Artikkel 7 – Veiste registreerimine – Otsus 2001/672/EÜ – Artikli 2 lõiked 2 ja 4 – Veiste viimine suveperioodil mägikarjamaadele – Hilinenud teatamine – Delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014 – Artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktid 2, 15, 16 ja 18 – Artikli 30 lõike 4 punkt c – Kindlaksmääratud loom – Tootmiskohustusega seotud toetuse vähendamine – Artikli 15 lõige 1 – Artikkel 34 – Halduskaristus – Teade registreerimata jätmise kohta

Kohtuasjas C-350/23,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Verwaltungsgerichtshofi (Austria kõrgeim halduskohus) 1. juuni 2023. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. juunil 2023, menetluses

Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria,

menetluses osales:

TF,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz, kohtunikud P. G. Xuereb (ettekandja) ja A. Kumin,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria, esindaja: M. E. Huber,

– Austria valitsus, esindajad: J. Schmoll, M. Kopetzki ja C. Pesendorfer,

– Euroopa Komisjon, esindajad: J. Aquilina ja A. C. Becker,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

olles 6. juuni 2024. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada:

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT 2000, L 204, lk 1; ELT eriväljaanne 03/30, lk 248), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrusega (EL) nr 653/2014 (ELT 2014, L 189, lk 33) (edaspidi „määrus nr 1760/2000“), artikli 7 lõikeid 1 ja 2;

– komisjoni 20. augusti 2001. aasta otsuse 2001/672/EÜ, millega kehtestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse suveperioodil mägipiirkondades karjatatavate veiste liikumise suhtes (EÜT 2001, L 235, lk 23; ELT eriväljaanne 03/33, lk 341, muudetud komisjoni 25. mai 2010. aasta otsusega 2010/300/EL (ELT 2010, L 127, lk 19) (edaspidi „otsus 2001/672“), artikli 2 lõiked 2 ja 4;

– komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT 2014, L 181, lk 1), mida on muudetud komisjoni 9. juuli 2018. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2018/1784 (ELT 2018, L 293, lk 1) (edaspidi „delegeeritud määrus nr 639/2014“), artikli 53 lõiget 4, ja

– komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT 2014, L 181, lk 48), mida on muudetud komisjoni 16. veebruari 2017. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2017/723 (ELT 2017, L 107, lk 1) (edaspidi „delegeeritud määrus nr 640/2014“), artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunkti a ja punkti 18 alapunkti a, artikli 15 lõiget 1, artikli 30 lõike 4 punkti c ning artiklit 34.

2 Eelotsusetaotlus on esitatud TFi ja Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria (Austria põllumajandusturu järelevalveasutuse sekundaarse sektori büroo), avalik-õigusliku juriidilise isiku, kes tegutseb eelkõige akrediteeritud makseasutusena Austrias (edaspidi „AMA“), vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab esiteks viimase keeldumist anda TFile teatavate veiste eest loomapidamistoetust, kuna TF hilines nende veiste mägikarjamaadele viimisest teatamisega, ja teiseks AMA poolt TFile karistuse määramist nimetatud teatamisega hilinemise eest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus nr 1760/2000

3 Määruse nr 1760/2000 põhjendustes 4–7 ja 14 on märgitud:

„(4) Pärast seda, kui veiste spongioossest entsefalopaatiast tingitud kriis on muutnud veiseliha- ja veiselihatoodete turu ebastabiilseks, on parandatud kõnesolevate toodete tootmis- ja turustamistingimuste läbipaistvust, eelkõige nende jälgitavust, ning see on veiseliha tarbimisele positiivselt mõjunud. Selleks et säilitada ja süvendada tarbijate usaldust veiseliha vastu ning vältida eksitava teabe esitamist, on vaja luua raamistik tarbijate teavitamiseks toodete asjakohase ja arusaadava märgistamise kaudu.

(5) Selleks tuleb luua ühelt poolt tõhus süsteem veiste märgistamiseks ja registreerimiseks tootmisetapil ning teiselt poolt objektiivsetel kriteeriumidel põhinev ühenduse veiselihasektori märgistamissüsteem, mida kasutatakse turustamisetapil.

(6) Nende parandustega seotud tagatised aitavad rahuldada ka teatavaid üldisi huve, mis on eelkõige seotud inimeste ja loomade tervise kaitsega.

(7) Selle tulemusel kasvab tarbijate usaldus veiseliha ja veiselihatoodete vastu, kindlustatakse rahva tervise kaitse kõrge tase ning paraneb veiselihaturu stabiilsus.

[…]

(14) Loomade kiireks ja täpseks jälgimiseks, mida tehakse ühenduse toetuskavade kontrollimisel, peab iga liikmesriik looma riigisisese elektroonilise andmebaasi, kus loom identifitseeritakse ning registreeritakse kõik riigi territooriumil asuvad majandid ja riigis toimuvad loomade liikumised vastavalt nõukogu 17. märtsi 1997. aasta direktiivile 97/12/EÜ (millega muudetakse ja ajakohastatakse direktiivi 64/432/EMÜ ühendusesisest veise- ja seakaubandust mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta) [EÜT 1997, L 109, lk 1; ELT eriväljaanne 03/21, lk 14, kus on täpsustatud andmebaasis sisalduvale tervishoiuteabele esitatavad nõuded.“

4 Määruse nr 1760/2000 I jaotises „Veiste identifitseerimine ja registreerimine“ asuva artikli 3 esimeses lõigus on ette nähtud:

„Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem koosneb järgmistest osadest:

a) identifitseerimisvahendid loomade individuaalseks identifitseerimiseks;

b) elektroonilised andmebaasid;

c) loomapassid;

d) register iga põllumajandusettevõtte kohta.“

5 Määruse artiklis 7 on sätestatud:

„1. Iga loomapidaja, välja arvatud loomade transportija, peab:

– pidama ajakohastatud registrit,

– teatama asjaomase liikmesriigi kindlaksmääratud tähtaja jooksul pädevale asutusele kõigist majandist lahkunud ja sinna saabunud loomadest ning majandis sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuupäevad; maksimumtähtaeg on vähemalt kolm päeva ega ületa seitset päeva ühe kõnealuse sündmuse toimumisest. Liikmesriigid võivad [Euroopa] [K]omisjonilt taotleda seitsmepäevase maksimumtähtaja pikendamist.

Selleks et võtta erandjuhtudel arvesse praktilisi raskusi, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks tingimused, mille korral liikmesriigid võivad pikendada esimese lõigu teises taandes ette nähtud maksimaalset seitsmepäevast tähtaega, ning tähtaja pikendamise maksimumpikkuse, mis ei ületa 14 päeva pärast esimese lõigu teises taandes osutatud seitsmepäevast ajavahemikku.

2. Hooajaliselt karjatatavate veiste asjakohase ja tõhusa jälgimise tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte nende liikmesriikide või liikmesriikide osade suhtes, kus kohaldatakse hooajalise karjatamise erieeskirju, mis hõlmavad sellise karjatamise ajavahemikku ja loomapidaja konkreetseid kohustusi, ning võtta vastu eeskirju majandi registreerimise ja selliste veiste liikumiste registreerimise kohta, sealhulgas nimetatud eeskirjade kasutuselevõtmiseks vajalikke üleminekumeetmeid.

[…]“.

Otsus 2001/672

6 Otsus 2001/672 tunnistati kehtetuks komisjoni 28. juuni 2019. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2019/2035, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/429 seoses maismaaloomade pidamise ettevõtteid ja haudejaamu ning teatavate peetavate maismaaloomade ja haudemunade jälgitavust käsitlevate eeskirjadega (ELT 2019, L 314, lk 115). Põhikohtuasja asjaolusid silmas pidades on otsus 2001/672 sellele vaidlusele siiski kohaldatav.

7 Otsuse 2001/672 põhjendus 3 oli sõnastatud järgmiselt:

„Erieeskirjad tuleb sätestada viisil, mille puhul oleks igal ajal võimalik teada iga veise asukohta.“

8 Otsuse artiklis 1 oli sätestatud:

„Käesolevat otsust kohaldatakse veiste liikumise suhtes, mis toimub lisas nimetatud liikmesriikide või liikmesriikide osade piires eri põllumajandusettevõtetest mägipiirkondades asuvatele karjamaadele ajavahemikul 15. aprillist kuni 15. oktoobrini.“

9 Otsuse artiklis 2 on sätestatud:

„1. Kõigile artiklis 1 nimetatud karjamaadele tuleb anda spetsiaalne registreerimiskood, mis tuleb registreerida veiste riiklikus andmebaasis.

2. Karjamaade eest vastutav isik koostab loetelu veistest, keda toimetatakse teise kohta artikli 1 kohaselt. Kõnealune loetelu peab sisaldama vähemalt järgmist:

– karjamaa registreerimiskood,

ning iga veise kohta:

– individuaalne identifitseerimisnumber,

– päritoluettevõtte tunnuskood,

– karjamaale saabumise kuupäev,

– eeldatav karjamaalt lahkumise kuupäev.

[…]

4. Lõikes 2 osutatud loetelus nimetatud andmed esitatakse pädevale asutusele [määruse nr 1760/2000] artikli 7 lõike 1 kohaselt hiljemalt viieteistkümne päeva jooksul pärast kuupäeva, mil loomad viidi karjamaale.

[…]“.

Määrus (EL) nr 1306/2013

10 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/2393 (ELT 2017, L 350, lk 15) (edaspidi „määrus nr 1306/2013“), artikli 63 „Alusetud maksed ja halduskaristused“ lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Kui leitakse, et toetusesaaja ei vasta rahastamiskõlblikkuse tingimustele, ei täida põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktidega ettenähtud toetuse andmise tingimustega seotud kohustusi või muid kohustusi, toetust ei maksta või selle maksmine lõpetatakse täielikult või osaliselt ja vajaduse korral vastavaid [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608)] artiklis 21 osutatud toetusõigusi ei määrata või nende määramine tunnistatakse kehtetuks.

[…]

2. Lisaks, kui põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktidega on see ette nähtud, kohaldavad liikmesriigid ka halduskaristusi […].“

11 Määruse nr 1306/2013 artikli 77 „Halduskaristuste kohaldamine“ lõike 6 teises lõigus on sätestatud:

„Käesolevas lõikes osutatud halduskaristused on proportsionaalsed ning astmelised vastavalt asjaomase mittevastavuse tõsidusele, ulatusele, kestusele ja korduvusele.“

Määrus nr 1307/2013

12 Määruse (EL) nr 1307/2013, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. veebruari 2019. aasta määrusega (EL) 2019/288 (ELT 2019, L 53, lk 14) (edaspidi „määrus nr 1307/2013“) IV jaotise „Tootmiskohustusega seotud toetus“ 1. peatüki „Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus“ artiklis 52 „Üldeeskirjad“ on ette nähtud:

„1. Liikmesriigid võivad anda põllumajandustootjatele tootmiskohustusega seotud toetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel (käesolevas peatükis „tootmiskohustusega seotud toetus“).

[…]

6. Tootmiskohustusega seotud toetus on tootmise piiramise kava, mille raames antakse iga-aastast toetust kindlaksmääratud pindala ja saagikuse alusel või kindlaksmääratud loomade arvu alusel ning mille puhul järgitakse rahalisi ülemmäärasid, mille liikmesriigid määravad kindlaks iga meetme jaoks ja mille nad teatavad komisjonile.

[…]

9. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning vältida topeltrahastamist muu sarnase toetusvahendi alusel, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 70 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse:

a) tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimused;

[…]“.

Delegeeritud määrus nr 639/2014

13 Delegeeritud määruse nr 639/2014 põhjenduses 74 on märgitud:

„Eelkõige vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse puhul on vaja edaspidi täpsemalt kindlaks määrata sellise teabe sisu, mille liikmesriigid edastavad selleks, et tagada kõnealuse toetuse eeskirjade nõuetekohane kohaldamine ja võimaldada komisjonil kontrollida, kas liikmesriigid järgivad toetusmeetmete kavandamisel toetuse kooskõla ja kumuleerimise vältimise nõudeid, samuti määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 53 osutatud riiklikke maksimaalseid protsendimäärasid ja nendega seotud kogusummasid.“

14 Delegeeritud määruse nr 639/2014 artiklis 53 „Toetuse andmise tingimused“ on ette nähtud:

„1. Liikmesriigid sätestavad toetuskõlblikkuse kriteeriumid tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete jaoks kooskõlas määruses [nr 1307/2013] esitatud raamistikuga ning käesolevas määruses sätestatud tingimustega.

[…]

4. Kui tootmiskohustusega seotud toetust antakse veise- ja/või lamba- ja kitsekasvatajatele, määrab liikmesriik toetuskõlblikkuse tingimusena kindlaks loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuded, mis on sätestatud vastavalt [määruses nr 1760/2000] või [nõukogu 17. detsembri 2003. aasta määruses (EÜ) nr 21/2004, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT 2004, L 5, lk 8)].

Ilma et see piiraks muude toetuskõlblikkuse tingimuste kohaldamist, tuleks looma käsitada toetuskõlblikuna ka siis, kui esimeses lõigus osutatud identifitseerimise ja registreerimise nõuded on täidetud liikmesriigi kehtestatavaks kuupäevaks, mis ei ole hilisem kui:

a) loomapidamisperioodi esimene päev, kui pidamisperioodi kohaldatakse;

b) kuupäev, mis on valitud objektiivsete kriteeriumide põhjal ja mis on kooskõlas I lisa kohaselt teatatud vastava meetmega, kui pidamisperioodi ei kohaldata.

Liikmesriigid teatavad komisjonile teises lõigus osutatud kuupäevad 15. septembriks 2015.“

Delegeeritud määrus nr 640/2014

15 Delegeeritud määrus nr 640/2014 tunnistati kehtetuks komisjoni 4. mai 2022. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2022/1172, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2021/2116 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ühises põllumajanduspoliitikas ning tingimuslikkusega seotud halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise osas (ELT 2022, L 183, lk 12). Põhikohtuasja asjaolude asetleidmise aega arvestades on delegeeritud määrus nr 640/2014 sellele vaidlusele siiski kohaldatav.

16 Määruse nr 640/2014 põhjendustes 1, 2, 27, 28, 30 ja 31 on märgitud:

„(1) […] Määrusega [nr 1306/2013] on komisjoni volitatud võtma vastu delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Selleks et tagada süsteemi sujuv toimimine uues õigusraamistikus, tuleb nimetatud õigusaktidega võtta vastu teatavad eeskirjad. […].

(2) Eelkõige tuleks kehtestada eeskirjad, millega täiendatakse määruse [nr 1306/2013] teatavaid vähem olulisi osi, mis on seotud ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem“) toimimisega, toetuse- ja maksetaotluste esitamise tähtaegadega, alusetult makstud toetuse osalise või täieliku tühistamise või alusetult makstud toetuse andmisest osaliselt või täielikult keeldumise tingimustega ning halduskaristuste määramisega juhul, kui ei täideta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega [nr 1307/2013] kehtestatud kavade kohase toetuse saamise tingimusi […]

[…]

(27) Tuleks kehtestada loomapidamistoetuskavade ja loomadega seotud toetusmeetmete raames määratavad halduskaristused, võttes arvesse hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ja toetusesaajast sõltumatute asjaoludega seotud eriprobleeme. […]

(28) Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud toetusetaotluste ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotluste puhul toob nõuete rikkumine kaasa asjaomase looma toetuskõlbmatuks tunnistamise. Toetust tuleks vähendada alates nõuete rikkumisega seotud esimese looma avastamisest, kuid vähendamismäärast olenemata peaks halduskaristus olema leebem, kui nõuete rikkumisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks halduskaristuse rangus sõltuma nende loomade osakaalust, kelle puhul nõuete rikkumisi on leitud.

[…]

(30) Võimalust teha toetuse- või maksetaotlusesse parandusi, ilma et sellega kaasneks halduskaristus, tuleks ka kohaldada elektroonilises andmebaasis deklareeritud veiste selliste ebaõigete andmete suhtes, mille puhul nõuetele mittevastavus kujutab endast toetuskõlblikkuse kriteeriumi rikkumist, v.a juhul, kui toetusesaajale on teatatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja kui see asutus on toetusesaajale juba teatanud toetuse- või maksetaotluses esinevast nõuete rikkumisest.

(31) Maaelu arengu toetuse meetmetega seotud toetuse andmisest keeldumise ja sellise toetuse tühistamise ning sellekohaste halduskaristuste kehtestamise korral tuleks lähtuda hoiatavuse proportsionaalsuse põhimõttest. Toetuse andmisest keeldumised ja nende tühistamised tuleks liigitada vastavalt väljaselgitatud rikkumise raskusastmele, ulatusele, kestusele ja kordumisele. Toetuse andmisest keeldumise ja selle tühistamise ning halduskaristuste puhul tuleks toetuskõlblikkuskriteeriume ja kohustusi silmas pidades võtta arvesse eri toetusmeetmete iseärasusi. Eeskirjade ränga rikkumise korral või juhul, kui toetusesaaja esitas toetuse saamiseks võltsitud tõendeid, tuleks toetuse andmisest keelduda ja määrata halduskaristus. Halduskaristused peaksid ulatuma kuni ühe toetusmeetme või tegevusliigi või kõikide toetusmeetmete või tegevusliikide reguleerimisalast täieliku väljaarvamiseni kindlaksmääratud ajavahemikuks.“

17 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 „Mõisted“ lõikes 1 on sätestatud:

„[…]

Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

(2) „nõuete rikkumine“ –

a) [määruse nr 1306/2013] artikli 67 lõikes 2 osutatud toetuse andmisega seotud toetuskõlblikkustingimuste või kulu- või muude kohustuste täitmata jätmine või,

[…]

9) „loomade elektrooniline andmebaas“ – määruse [nr 1760/2000] artikli 3 punktis b ja artiklis 5 osutatud elektrooniline andmebaas ja/või [määruse nr 21/2004,] artikli 3 lõike 1 punktis d ning artiklites 7 ja 8 osutatud keskregister või elektrooniline andmebaas;

[…]

13) „loomatoetuste kava“ – [määruse nr 1307/2013] IV jaotise 1. peatükis sätestatud vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetusmeede, mille puhul makstakse igal aastal toetust kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;

[…]

15) „loomapidamistoetuse taotlus“ – taotlused sellise toetuse saamiseks, mida makstakse määruse [nr 1307/2013] IV jaotise 1. peatükis sätestatud liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames igal aastal kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;

16) „deklareeritud loomad“ – loomad, kelle kohta on loomatoetuste kava raames esitatud loomapidamistoetuse taotlus või loomatoetusmeetme kohane maksenõue;

17) „potentsiaalselt toetuskõlblik loom“ – loom, kes iseenesest võiks vastata toetuskõlblikkustingimustele, et saada asjaomasel taotlusaastal toetust loomatoetuste kava või loomatoetusmeetme alusel;

18) „kindlaksmääratud loom“ –
   a) loomatoetuste kava tähenduses loom, kelle puhul on kõik toetuseeskirjades sätestatud tingimused täidetud, või
   b) loomatoetusmeetme tähenduses loom, kes on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;

   […]“.

18 Delegeeritud määruse nr 640/2014 II jaotise „Ühtne haldus- ja kontrollisüsteem“ IV peatükk „Otsetoetuste kavadega ning ühtses haldus- ja kontrollisüsteemis sisalduvate maaelu arengu meetmetega seotud toetuste ja halduskaristuste arvutamine“ sisaldab artikleid 15–34.

19 Delegeeritud määruse artiklis 15 „Erandid halduskaristuste kohaldamisest“ on sätestatud:

„1. Käesolevas peatükis sätestatud halduskaristusi ei kohaldata toetuse- ega maksetaotluse selle osa suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest.

2. Kui toetusesaaja on edastanud lõikes 1 osutatud teabe, kohandatakse toetuse- või maksetaotlust vastavalt tegelikule olukorrale.“

20 Sama delegeeritud määruse artiklis 30 „Arvutamise alus“ on sätestatud:

„[…]

2. Põllumajandusliku majapidamise loomi käsitatakse kindlaksmääratuna üksnes siis, kui nad on toetuse- või maksetaotluses identifitseeritud. […]

3. Ilma et see piiraks artikli 31 kohaldamist, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel, kui toetuse- või maksetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaks määratud arvu.

[…]

4. Kui avastatakse veiste ning lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga seotud nõuete rikkumine, kohaldatakse järgmist:

[…]

c) kui avastatud rikkumised on seotud ebaõigete registrikannete, loomapasside või loomade elektroonilise andmebaasiga, kuid nende puhul ei kontrollita vastavust muudele toetuskõlblikkuse tingimustele kui delegeeritud määruse [nr 639/2014] artikli 53 lõikes 4 osutatud toetuskava või -meetmed, käsitatakse asjaomast looma kindlaksmääramata loomana üksnes siis, kui selliseid ebaõiged kandeid leitakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul. Kõikidel muudel juhtudel käsitatakse asjaomaseid loomi kindlaksmääramata loomana pärast esimese rikkumise avastamist;

e) veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kandeid ja sinna esitatud teateid võib igal ajal parandada, kui pädev asutus on avastanud ilmsed vead.

[…]“.

21 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikkel 31 „Loomatoetuskavade või loomatoetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Kui loomatoetuskava alusel esitatud toetusetaotluse või loomadega seotud toetusmeetme alusel esitatud maksetaotluse või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, mis toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal selle toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada, käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui nõuete rikkumisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui nõuete rikkumisi avastatakse rohkem kui kolme looma puhul, vähendatakse toetuse kogusummat, mida toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal lõikes 1 osutatud toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada:

a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10%;

b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10%, kuid ei ole suurem kui 20%.

[…]

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 50%, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahele. […]

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud protsendimäärade kehtestamiseks jagatakse loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või sellega seotud tegevuse liigi alusel deklareeritud selliste loomade arv, kelle puhul on leitud nõuete rikkumisi, sama loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või selle toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel kindlaksmääratud selliste loomade arvuga, kes on hõlmatud toetuse- või maksetaotlusega või asjaomaseks taotlusaastaks sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigiga.

[…]“.

22 Delegeeritud määruse artiklis 34 „Loomade elektroonilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine“ on ette nähtud:

„Deklareeritud loomade puhul kohaldatakse artiklit 15 loomade elektroonilise andmebaasi kannete selliste vigade ja väljajätmiste suhtes, mis on tehtud pärast toetuse- või maksetaotluse esitamist.“

Rakendusmäärus (EL) nr 809/2014

23 Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT 2014, L 227, lk 69), artiklis 21 „Nõuded seoses loomapidamistoetuse taotlustega või loomatoetusmeetmete raames esitatud maksetaotlustega“ on ette nähtud:

„1. Delegeeritud määruse [nr 640/2014] artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 15 määratletud loomapidamistoetuse taotlus või kõnealuse määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 14 määratletud loomatoetusmeetmete raames esitatud maksetaotlus sisaldab kogu vajalikku teavet rahastamiskõlblikkuse kindlaksmääramiseks, eelkõige järgmist:

[…]

c) loomade arv iga liigi kohta, mille puhul loomapidamistoetuse taotlus või maksetaotlus esitatakse, ja veiste puhul looma identifitseerimiskood;

[…]

4. Liikmesriigid võivad rakendada menetlusi, mille kohaselt võib loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvaid andmeid kasutada loomapidamistoetuse taotluses või maksetaotluses,

tingimusel et loomade elektrooniline andmebaas pakub iga looma puhul kohaldatava toetuskava või -meetme haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust.

Esimeses lõigus osutatud menetlused võivad hõlmata süsteemi, mille kohaselt toetusesaaja võib taotleda toetust seoses kõikide loomadega, kes liikmesriigi kindlaksmääratud ajavahemikul või kuupäeval on rahastamiskõlblikud loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvate andmete alusel.

[…]“.

Delegeeritud määrus (EL) 2016/1393

24 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c põhikohtuasjas kohaldatav redaktsioon kehtestati komisjoni 4. mai 2016. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2016/1393, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT 2016, L 225, lk 41).

25 Delegeeritud määruse 2016/1393 põhjendus 11 oli sõnastatud järgmiselt:

„[…] delegeeritud määruse […] nr 639/2014 artikli 53 lõike 4 kohaselt määrab liikmesriik toetuskõlblikkuse tingimusena kindlaks loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuded, mis on sätestatud vastavalt […] määruses […] nr 1760/2000. Nimetatud määrusele viidatakse kui süsteemsele toetuskõlblikkuse tingimusele, püüdes sel viisil tagada toetuse saamise tingimustele vastavate loomade ühene identifitseerimine. Seoses sellega tuleks delegeeritud määruse [nr 640/2014] artikli 30 lõike 4 punktis c täpsustada, et registris, loomapassis ja/või loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvaid ebaõigeid kandeid looma kohta seoses selliste üksikasjadega nagu sugu, tõug, värv või kuupäev, tuleks käsitada rikkumisena pärast esimest leidu, kui see teave on oluline asjaomase toetuskava või -meetme raames loomade toetuskõlblikkuse hindamisel. Muudel juhtudel tuleks asjaomast looma käsitada kindlaksmääramata loomana, kui sellised ebaõiged kanded avastatakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul.“

Riigisisene õigus

Turukorraldusseadus 2007

26 2007. aasta turukorraldusseaduse (Marktordnungsgesetz 2007; *BGBl.* I nr 55/2007 (*BGBl.* I nr 46/2018 avaldatud muudetud redaktsioonis) § 8 „Otsetoetused“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Otsetoetuste määramisel määruse [nr 1307/2013] artikli 1 punkti a tähenduses […] kohaldatakse järgmisi põhimõtteid:

[…]

6. Kooskõlas §-ga 8f antakse loomade karjatamiseks mägikarjamaadel tootmiskohustusega seotud toetust vastavalt [määruse nr 1307/2013] artiklile 52. [Määruse] artikli 53 lõike 1 kohaselt võib tootmiskohustusega seotud toetuse rahastamiseks kasutada 2,1% riiklikust ülemmäärast.

[…]“.

27 2007. aasta turukorraldusseaduse § 8f („Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus“) lõikes 1 on sätestatud:

„§ 8 lõike 1 punktis 6 viidatud tootmiskohustusega seotud toetust antakse veiste, lammaste ja kitsede eest kasvatatud koresööta tarbiva loomühiku kohta […]“.

2015. aasta otsetoetuste määrus

28 2015. aasta otsetoetuste määruse (Direktzahlungs-Verordnung 2015, *BGBl.* II nr 368/2014 (*BGBl.* II nr 57/2018 avaldatud muudetud redaktsioonis)) §-s 13 („Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus“) on sätestatud:

„1. Vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust antakse ainult nende mägikarjamaadele viidud veiste, lammaste ja kitsede eest, kes on identifitseeritud ja registreeritud kooskõlas [määrusega nr 1760/2000] […]. Loom on toetuskõlblik siiski ka siis, kui määruse [nr 1760/2000] artikli 7 lõike 1 teises taandes nimetatud andmed on esitatud asjaomase looma mägikarjamaale viimise esimesel päeval.

2. Vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse taotlemisel esitab põllumajandustootja mitmekordse pindalatoetuse taotluse ja mägikarjamaale viidud loomade loendi vastavalt [riigisisese horisontaalse ÜPP määruse (Horizontale GAP-Verordnung)] § 22 lõikele 5 ning veiste puhul lisaks veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvad andmed, mis puudutavad mägikarjamaale/karjamaale viidud loomade kohta esitatud teatisi vastavalt [otsuse 2001/672] artiklile 2.

3. Vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse andmiseks määrav arv tehakse kindlaks asjaomasele põllumajandustootjale kuuluvate 15. juuliks mägikarjamaale viidud loomade alusel.

4. Loomad peavad jääma mägikarjamaale vähemalt 60 päevaks. Karjatamisperiood algab mägikarjamaale viimise päevast, kuid mitte varem kui 15 päeva enne teatise esitamist veiste mägikarjamaale/karjamaale viimise kohta või mägikarjamaale viidavate veiste loendi esitamist. […]“.

Horisontaalne ÜPP määrus

29 Horisontaalse ÜPP määruse (Horizontale GAP-Verordnung, *BGBl.* II nr 100/2015 (*BGBl.* II nr 165/2020 avaldatud muudetud redaktsioonis)) § 21 („Esitamine“) lõigetes 1 ja 1b on sätestatud:

„(1) [Delegeeritud määruse nr 640/2014] artikli 11 kohane ühtne taotlus (mitmekordne pindalatoetuse taotlus) tuleb vastavalt § 3 lõikele 1 esitada hiljemalt asjaomase taotlusaasta 15. maiks.

[…]

(1b) Taotlusaastaks 2020 tuleb erandina lõikest 1 esitada ühtne taotlus hiljemalt 15. juuniks 2020. Muudatustest vastavalt rakendusmääruse [nr 809/2014] artikli 15 lõikele 1 saab taotlusaasta 2020 kohta teatada kuni 30. juunini 2020.

[…]“.

30 Selle määruse §-s 22 „Ühtne taotlus“ on sätestatud:

„(1) Ühtse taotluse esitavad § 21 nõuete kohaselt kõik põllumajandustootjad, kes taotlevad otsetoetusi või […]

[…]

(5) Kui loomi karjatatakse mägikarjamaadel/karjamaadel, tuleb hiljemalt taotlusaasta 15. juuliks esitada mägikarjamaadele/karjamaadele viidud loomade loetelu.“

2008. aasta veiste identifitseerimise määrus

31 2008. aasta veiste identifitseerimise määruse (Rinderkennzeichnungs-Verordnung 2008, *BGBl.* II nr 201/2008 (*BGBl.* II nr 285/2019 avaldatud muudetud redaktsioonis) §-s 6 on sätestatud:

„(1) Seitsme päeva jooksul tuleb teatada järgmisest:

[…]

2. loomade liikumine loomakasvataja põllumajandusettevõtete vahel, mis asuvad eri omavalitsusüksustes, näidates ära loomapassi jaoks nõutavad lisaandmed.

(1a) 15 päeva jooksul tuleb teatada järgmisest:

1. Veiste viimine mägikarjamaadele või karjamaadele, kui loomade hulgas on mitme loomapidaja veised […]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

32 TF esitas 2020. aastal ühtse pindalatoetuse taotluse, milles ta muu hulgas taotles suveperioodil mägikarjamaale (karjamaale) viidud veiste eest tootmiskohustusega seotud toetust.

33 TFile kuuluvad neli veist viidi 28. mail 2020 mägikarjamaale, mille kohta esitas TF teatise AMA-le 2008. aasta veiste identifitseerimise määruse § 6 lõike 1a punkti 1 kohase 15päevase tähtaja jooksul, 1. juunil 2020. Samuti esitas ta ette nähtud tähtaja jooksul, 1. juulil 2020, teatise veise sünni kohta mägikarjamaal.

34 Seevastu teatas TF AMA-le alles 15. juunil 2020 sellest, et veel 12 veist oli juba 9. mail 2020 koos teiste loomakasvatajate veistega mägikarjamaadele viidud. Hilinenud teates olid märgitud 12 mägikarjamaale viidud looma ja TFi põllumajandusettevõtte individuaalsed identifitseerimisnumbrid ning nende loomade kavandatud äraviimise kuupäev mägikarjamaadelt, mis oli 31. oktoober 2020.

35 AMA määras 11. jaanuari 2021. aasta otsusega TFile 2020. aastaks otsetoetuse summas 17 086,71 eurot. See summa koosnes põhitoetusest, keskkonnasäästlikkuse toetusest ja 119,44 euro suurusest tootmiskohustusega seotud toetusest.

36 Tootmiskohustusega seotud toetuse kohta rõhutas AMA siiski, et kui 60päevast karjatamisperioodi puudutav tingimus oli täidetud kõikide teates nimetatud mägikarjamaale viidud loomade puhul, siis liikmesriigi määratud tähtaja jooksul kooskõlas määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõikega 1 oli loomade viimise kohta mägikarjamaale esitatud teatis üksnes viie nimetatud looma puhul. Seevastu ülejäänud 12 veise puhul, kes olid mägikarjamaale viidud 9. mail 2020, oli teatis esitatud alles pärast nimetatud tähtaja möödumist. Seepärast tuleks nende loomade arvu delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 31 kohaselt võrrelda veiste arvuga, kelle puhul olid toetuse andmise tingimused täidetud. Selle tulemusel vähendatakse toetust 100%, mistõttu ei saa 2020. aastal anda tootmiskohustusega seotud toetust. Lisaks leidis AMA, et vastavalt delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 31 lõike 2 kolmandale lõigule tuleb TFile määrata 235,60 euro suurune lisakaristus talle järgmise kolme kalendriaasta eest makstavate maksete suhtes.

37 9. veebruaril 2021 Bundesverwaltungsgerichtile (föderaalne halduskohus, Austria) esitatud kaebuses vaidlustas TF AMA otsuse tervikuna.

38 Bundesverwaltungsgericht (föderaalne halduskohus) rahuldas kaebuse 16. novembri 2021. aasta kohtuotsusega. Ta tühistas nii tootmiskohustusega seotud toetuse vähendamise kui ka halduskaristuse ning kohustas AMAd tegema uue arvutuse ja TFi abitaotluse kohta uue otsuse.

39 Bundesverwaltungsgericht (föderaalne halduskohus) leidis, et loomade mägikarjamaale viimisest õigeaegse teatamise kohustuse täitmata jätmine võib tõepoolest kaasa tuua tootmiskohustusega seotud toetuse vähendamise ja karistuse delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 31 alusel. Nimetatud kohtu hinnangul tuleb siiski arvesse võtta ka selle delegeeritud määruse artikli 15 lõiget 1, mille kohaselt karistust ei kohaldata, kui toetusesaaja teatab pädevale asutusele kirjalikult, et toetusetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on taotluse esitamisest alates muutunud. Viimati nimetatud säte on Bundesverwaltungsgerichti (föderaalne halduskohus) sõnul aga käesoleval juhul kohaldatav, kuna ka hilinenud teatamist tuleb pidada selliseks kirjalikuks teatamiseks. Nimetatud kohus lisas, et selle tõlgenduse kasuks räägib ka proportsionaalsuse põhimõte.

40 AMA esitas selle kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse Verwaltungsgerichtshofile (Austria kõrgeim halduskohus), kes on eelotsusetaotluse esitanud kohus.

41 Eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitab oma eelotsusetaotluses esiteks, et 2015. aasta otsetoetuste määruse § 13 lõigetes 2 ja 3 kasutas Austria seadusandja rakendusmääruse nr 809/2014 artikli 21 lõikega 4 liikmesriikidele antud võimalust kasutada kõikide loomade toetuse- või maksetaotluse puhul loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvat teavet. Põllumajandustootjad esitavad tootmiskohustusega seotud toetuse taotluse mitmes etapis vastavalt selle määruse artikli 13 lõikele 2.

42 Ühtse pindalatoetuse taotluse raames, mis tuleb ÜPP horisontaalse määruse § 21 lõigete 1 ja 1b kohaselt esitada enne 15. juunit 2020, tugineb põllumajandustootja kõigepealt tootmiskohustusega seotud toetuse põhimõttele. Taotlust tuleb täpsustada veiste identifitseerimise määruse § 6 lõike 1a ja otsuse 2001/672 artikli 2 lõigete 2 ja 4 kohaselt loomade suvekarjamaale viimisest teatamisega, mida tuleb teha 15 päeva jooksul alates loomade sinna viimisest, ning edastada otsuse 2001/672 artikli 2 lõikes 2 nimetatud teave.

43 Teatised registreeritakse riiklikus veiste elektroonilises andmebaasis, mis võimaldab seejärel kindlaks määrata 15. juuli seisuga suvekarjamaadele viidud veiste arvu, mis on 2015. aasta otsetoetuste määruse § 13 lõike 3 kohaselt asjaomaste loomade arvu arvutamisel asjakohane kuupäev. Vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust, mida põllumajandustootjal on õigus saada, arvutatakse selles andmebaasis olevate andmete põhjal.

44 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses olevas kohtuasjas esitati teade 15. juunil 2020. Seega oli loomade arvu kindlaksmääramisel aluseks võetavaks kuupäevaks, mis oli 2015. aasta otsetoetuste määruse § 13 lõike 3 kohaselt 15. juuli 2020, esitatud nende 12 veise kohta teade ja need olid loomade elektroonilises andmebaasis registreeritud.

45 Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab, et kuna need veised viidi mägikarjamaale 9. mail 2020, siis ei ole käesoleval juhul täidetud otsuse 2001/672 artikli 2 lõigetest 2 ja 4, koostoimes määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõikega 2, ega veiste identifitseerimise määruse § 6 lõikest 1a tulenev kohustus esitada teatis 15 päeva jooksul alates nende mägikarjamaale viimisest.

46 Ta märgib siiski, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punktist c tuleneb, et kui avastatud rikkumised on seotud ebaõigete kannetega loomade elektroonilises andmebaasis, kuid nende puhul ei kontrollita vastavust muudele toetuskõlblikkuse tingimustele kui delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikes 4 osutatud toetuskava või -meetmed, käsitatakse asjaomast looma kindlaksmääramata loomana delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tähenduses üksnes siis, kui selliseid ebaõigeid kandeid leitakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul.

47 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul tekib seega küsimus, kas sellist hilinenud teatamist, nagu on kõne all tema menetluses olevas kohtuasjas, võib pidada loomade elektroonilises andmebaasis ebaõigeks kandeks, mis ei ole (muude) toetuse andmise tingimuste seisukohast määrava tähtsusega delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c tähenduses.

48 Teiseks märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt ja seega ei ole 9. mail 2020 mägikarjamaadele viidud TFi 12 veise puhul alust anda tootmiskohustusega seotud toetust, tekib küsimus selle delegeeritud määruse IV peatükis ette nähtud halduskaristuste määramise kohta.

49 Ta märgib sellega seoses, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 15 lõikes 1 on eelkõige ette nähtud, et erandina selle delegeeritud määruse IV peatükis ette nähtud halduskaristuste kohaldamisest ei kohaldata neid karistusi toetusetaotluse selle osa suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et seal esitatud andmed ei ole õiged, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud selle asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja nimetatud asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest.

50 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul on selle delegeeritud määruse artikli 15 lõikega 1 hõlmatud küll üksnes toetusetaotluses esitatud andmete enda ebaõigsus, mitte loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuete rikkumine. Sellegipoolest laiendab nimetatud delegeeritud määruse artikkel 34 selle sätte kohaldamist elektroonilises andmebaasis registreerimisega seotud vigadele ja väljajätmistele, andes nii loomakasvatajatele võimaluse rikkumised omal algatusel parandada enne, kui pädev asutus sekkub kohapealsest kontrollist või nõuete rikkumisest teatamisega, ning vältida nii halduskaristusi.

51 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklite 15 ja 34 eesmärk näib olevat panna loomakasvataja soodsasse olukorda siis, kui ta selleks kohustatud olemata parandab väärkäitumist, misjärel ta asjaomaste loomade puhul toetust ei saa, kuid väldib halduskaristusi. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei ole tegelikult põhjust, miks selline hilinenud teatamine, nagu on kõne all tema menetluses olevas kohtuasjas, peaks tooma kaasa raskemaid tagajärgi kui ebaõige teatise esitamine või teatamata jätmine, mis viib liikmesriigi andmebaasi ebaõige või mittetäieliku kande tegemiseni. Karistuste proportsionaalsuse põhimõte, mida on meenutatud määruse nr 1306/2013 artikli 77 lõikes 6, võib samuti toetada delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 34 kohaldamist sellise hilinenud teatamise korral.

52 Neil asjaoludel otsustas Verwaltungsgerichtshof (kõrgeim halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas 2020. aasta kohta esitatud tootmiskohustusega seotud loomapidamistoetuse taotlus [delegeeritud määruse nr 640/2014] artikli 2 lõike [1] punkti 15 tähenduses, millega seoses kasutatakse veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvaid andmeid [rakendusmääruse nr 809/2014] artikli 21 lõike 4 tähenduses, kujutab endast juhul, kui alles 15päevase tähtaja möödumisel loomade (veiste) karjamaale viimisest esitatakse sellekohane teatis vastavalt otsuse 2001/672[…] artikli 2 lõigetele 2 ja 4 koostoimes [määruse nr 1760/2000] artikli 7 lõikega 2, ebaõiget kannet veiste elektroonilises andmebaasis, mis vastavalt [delegeeritud määruse nr 640/2014] artikli 30 lõike 4 punktile c ei ole toetuskõlblikkuse tingimuste – välja arvatud [delegeeritud määruse nr 639/2014] artikli 53 lõikes 4 sätestatud tingimus – täidetuse kontrollimisel asjaomase toetuskava või toetusmeetme puhul määrava tähtsusega, millest tulenevalt käsitatakse asjaomaseid loomi kindlaksmääramata loomadena üksnes siis, kui ebaõige registrikanne tuvastatakse vähemalt kahe 24 kuu jooksul tehtud kontrolli käigus?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas esimeses küsimuses viidatud tootmiskohustusega seotud loomapidamistoetuse taotluse puhul on [delegeeritud] määruse nr 640/2014 artikli 15 lõike 1 ja artikli 34 tähenduses kohaldatavad [delegeeritud] määruse nr 640/2014 IV peatükis ette nähtud halduskaristused – kui põllumajandustootja esitab pädevale asutusele kirjaliku teatise loomade karjamaale viimise kohta, nagu on ette nähtud otsuse 2001/672[…] artikli 2 lõigetes 2 ja 4 koostoimes määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõigetega 1 ja 2, kusjuures teatisest nähtub, et see on esitatud hilinemisega, kuna järgitud ei ole viidatud sätetes ette nähtud 15päevast tähtaega –, tingimusel et taotlejat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole taotlejat veel teavitanud toetusetaotlusega seotud rikkumistest?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

53 Esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunkti a ja punkti 18 alapunkti a ning artikli 30 lõike 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et teatis veiste viimisest suveperioodil mägikarjamaadele, mille puhul ei ole kinni peetud asjaomase liikmesriigi määratud tähtajast vastavalt otsuse 2001/672 artikli 2 lõigetele 2 ja 4 koostoimes määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõigetega 1 ja 2 võib pidada loomade elektroonilises andmebaasis ebaõigeks kandeks, mis ei ole selle taotluse abikõlblikkuse kontrolli seisukohast asjakohane delegeeritud määruse nr 640/2014

artikli 30 lõike 4 punkti c tähenduses, mistõttu võib neid loomi pidada „kindlaksmääratud looma“ kategooriasse kuuluvaks selle delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 alapunkti a tähenduses.

54 Kõigepealt tuleb märkida, et see küsimus puudutab loomapidamistoetuse taotlust delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 15 tähenduses, see tähendab toetusetaotlust juhul, kui kindlaksmääratud koguselise piirangu ulatuses antav iga-aastane toetus põhineb kindlaksmääratud loomade arvul määruse nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükis ette nähtud vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames, mille suhtes kohaldati loomapidamistoetuskava delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 13 tähenduses, st vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust. Täpsemalt on tegemist tootmiskohustusega seotud toetuse taotlusega veiste puhul, kes viiakse suveperioodil mägikarjamaadele.

55 Lisaks nähtub eelotsusetaotlusest, et veiste mägikarjamaadele viimisest teatamiseks kasutatakse vastavalt rakendusmääruse nr 809/2014 artikli 21 lõikele 4 delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 9 osutatud loomade elektroonilist andmebaasi.

56 Esimesele küsimusele vastamiseks tuleb esimesena analüüsida, kas loomade suveperioodil mägikarjamaadele viimisest teatamise tähtajast kinnipidamist tuleb käsitada toetuse andmise tingimusena delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tähenduses.

57 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule liidu õigusnormide tõlgendamisel arvesse võtta ainult nende sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osaks need sätted on (21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Infraestruturas de Portugal ja Futrifer Indústrias Ferroviárias, C-66/22, EU:C:2023:1016, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika).

58 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 sõnastusest nähtub, et mõiste „kindlaksmääratud loom“ tähendab loomatoetuse kava raames looma, kelle puhul on kõik toetuseeskirjades sätestatud tingimused täidetud.

59 Sellega seoses on delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikes 4 liikmesriikidelt nõutud, et nad määraksid veiste tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete puhul kindlaks toetuskõlblikkuse tingimusena määruses nr 1760/2000 sätestatud loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuded. Need nõuded on sätestatud selle määruse I jaotise „Veiste identifitseerimine ja registreerimine“ artiklis 1 ja järgnevates artiklites.

60 Määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 esimese lõigu teises taandes oli esialgses redaktsioonis ette nähtud, et iga loomapidaja esitab pädevale asutusele liikmesriigi määratavas ajavahemikus, mis on kolm kuni seitse päeva, aruande kõigi majandist lahkunud ja sinna saabunud loomade kohta ning majandis sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuupäevade kohta. Selles sättes oli ette nähtud, et komisjon võis liikmesriigi taotlusel selle määruse artikli 23 lõikes 2 osutatud korras kindlaks määrata, millistel asjaoludel võivad liikmesriigid seda ajavahemikku pikendada, ning ette näha erieeskirjad, mida kohaldatakse nende veiste liikumise suhtes, keda suvel karjatatakse mägikarjamaadel.

61 Pärast määrusega nr 653/2014 tehtud muudatusi oli see võimalus ette nähtud määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõikes 2, mille kohaselt on komisjonil hooajaliselt karjatatavate veiste asjakohase ja tõhusa jälgimise tagamiseks õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte eelkõige nende veiste liikumise registreerimise kohta.

62 Määruse nr 1760/2000 esialgse redaktsiooni artikli 7 lõike 1 esimese lõigu teise taande alusel võttis komisjon vastu otsuse 2001/672, mille artikli 2 lõige 2 näeb ette, et karjamaade eest vastutav isik koostab loetelu veistest, kes võidakse toimetada suveperioodil mägikarjamaadele ja mis peab muu hulgas sisaldama veise individuaalset identifitseerimisnumbrit. Nimetatud otsuse artikli 2 lõike 4 kohaselt edastatakse selles loetelus sisalduvad andmed määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 kohaselt pädevale asutusele hiljemalt 15 päeva jooksul pärast loomade karjamaale viimist.

63 Nii määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 esimese lõigu teine taane kui ka otsuse 2001/672 artikli 2 lõige 4, milles kirjeldatakse üksikasjalikult loomapidajatel lasuva teavitamise kohustuse ulatust ja milles määratakse täpselt ajavahemik, mille jooksul nimetatud loomapidajad peavad asjaomase kohustuse täitma, on sõnastatud imperatiivselt (vt selle kohta 24. mai 2007. aasta kohtuotsus Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, EU:C:2007:296, punkt 36).

64 Lisaks määravad määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 esimese lõigu teise taande lõpuosa ja artikli 7 lõike 1 teine lõik täpselt kindlaks selle tähtaja pikendamise korra. Niisugustele eeskirjadele sõnaselgel viitamisel puuduks soovitav toime, kui loomapidajad võiksid vabalt jätta selle ajavahemiku järgimata (vt selle kohta 24. mai 2007. aasta kohtuotsus Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, EU:C:2007:296, punkt 37).

65 Seega tuleneb otsuse 2001/672 artikli 2 lõigete 2 ja 4 ning määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 esimese lõigu teise taande sõnastusest, et iga loomapidaja peab nõutud tootmiskohustusega seotud toetuse saamiseks järgima tähtaega, mille jooksul tuleb teatada veise ümberpaigutamisest oma põllumajandusettevõttest või -ettevõttesse, ning et järelikult tuleb sellest tähtajast kinnipidamist pidada toetuseeskirjades sätestatud tingimuseks delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tähenduses.

66 Delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõike 4 teisest lõigust tuleneb küll, et ilma et see piiraks muude toetuskõlblikkuse tingimuste kohaldamist, tuleks looma käsitada toetuskõlblikuna ka siis, kui artikli 53 lõike 4 esimeses lõigus osutatud identifitseerimise ja registreerimise nõuded on vastavalt artikli 53 lõike 4 teises lõigus sätestatud piirides täidetud liikmesriigi kehtestatavaks kuupäevaks.

67 Sellega seoses nähtub eelotsusetaotlusest, et 2015. aasta otsetoetuste määruse § 13 kohaselt võib loom olla toetuskõlblik delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõike 4 teise lõigu tähenduses, kui määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teises taandes osutatud teave on esitatud asjaomase looma mägikarjamaadele viimise esimesel päeval. Võttes aga arvesse eelotsusetaotluses kirjeldatud asjaolusid, ei näi see säte käesoleval juhul asjakohane, kuid seda peab siiski kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

68 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tõlgendust, mis tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktist 65, kinnitab selle sätte kontekst.

69 Nimelt nähtub delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunktist a ning põhjendustest 2, 28 ja 31, et selles delegeeritud määruses kasutatakse mõistet „nõuete rikkumine“ eelkõige selleks, et kirjeldada olukorda, kus toetuskõlblikkuse kriteeriumid ei ole täidetud. Nimetatud delegeeritud määruse artikli 30 lõike 4 punkti c kohaselt kujutavad nõuete rikkumist ebaõiged kanded registris, loomapassides või loomade elektroonilises andmebaasis. Delegeeritud määruse 2016/1393 põhjenduses 11, milles on sellele sättele viidatud, on aga ebaõigete kannete näidete hulgas sõnaselgelt nimetatud kuupäeva puudutavat ebatäpset kannet.

70 Käesoleva kohtuotsuse punktis 65 esitatud tõlgendust toetavad ka määruse nr 1760/2000 ja otsuse 2001/672 eesmärgid.

71 Nagu nähtub määruse nr 1760/2000 põhjendustest 4–7, on selle määruse eesmärk tarbijate usalduse suurendamine veiseliha ja veiselihatoodete vastu, rahvatervise kaitse kindlustamine ning veiselihaturu stabiilsuse parandamine (vt selle kohta 24. mai 2007. aasta kohtuotsus Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, EU:C:2007:296, punkt 40).

72 Nende eesmärkide saavutamiseks on oluline, et veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem on alati tõhus ja usaldusväärne selleks, et eelkõige pädevad asutused saaksid epideemia korral looma päritolu võimalikult kiiresti kindlaks määrata ja rahvatervisele tekkiva ohu vältimiseks kohe vajalikud meetmed võtta. See ei ole nii aga juhul, kui loomapidaja ei teavita elektroonilist andmebaasi oma loomade liikumisest määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 esimese lõigu teises taandes määratud tähtaja jooksul (24. mai 2007. aasta kohtuotsus Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, EU:C:2007:296, punkt 41).

73 Lisaks nähtub delegeeritud määruse nr 639/2014 põhjendusest 74 sisuliselt, et eelkõige vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse puhul on määruses nr 1760/2000 sätestatud loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuete eesmärk ka võimaldada komisjonil kontrollida, kas liikmesriigid järgivad toetusmeetmete kavandamisel toetuse kooskõla ja kumuleerimise vältimise nõudeid, samuti määruse nr 1307/2013 artiklis 53 osutatud riiklikke maksimaalseid protsendimäärasid ja nendega seotud kogusummasid.

74 Otsuse 2001/672 sätete eesmärk on selle põhjenduse 3 kohaselt ka „iga veise [asukoha teadmine]“.

75 Sellest järeldub, et otsuse 2001/672 artikli 2 lõikes 4 koostoimes määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 esimese lõigu teise taandega ette nähtud teatamistähtaja järgimata jätmine kujutab endast selles määruses ette nähtud identifitseerimise ja registreerimise nõuete rikkumist, mistõttu ei saa asjaomaseid loomi põhimõtteliselt pidada „kindlaksmääratud loomaks“ delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tähenduses.

76 Teisena tuleb analüüsida, kas hilinenud teatamine loomade mägikarjamaale viimisest kujutab endast nõuete rikkumist, mis ei ole delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c tähenduses kõnealuse toetuskõlblikkuse tingimuste täitmise kontrollimisel asjakohane. Nimetatud sättest tuleneb küll selle kohta, et kui avastatud rikkumised on seotud ebaõigete registrikannete, loomapasside või loomade elektroonilise andmebaasiga, kuid nende puhul ei kontrollita vastavust muudele toetuskõlblikkuse tingimustele kui delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikes 4 osutatud toetuskava või -meetmed, käsitatakse asjaomast looma kindlaksmääramata loomana üksnes siis, kui selliseid ebaõiged kandeid leitakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul. Kõikidel muudel juhtudel käsitatakse asjaomaseid loomi kindlaksmääramata loomana pärast esimese nõuete rikkumise avastamist.

77 Sellega seoses tuleb siiski esiteks märkida, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c sõnastusest endast nähtub, et see puudutab üksnes rikkumisi, mille puhul ei kontrollita vastavust „muudele toetuskõlblikkuse tingimustele kui delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikes 4 osutatud toetuskava või -meetmed“. Järelikult ei kuulu delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c esimese lause kohaldamisalasse nõuete rikkumised, mis seisnevad määruse nr 1760/2000 artiklis 7 ette nähtud veiste identifitseerimise ja registreerimise nõuete rikkumises, millele on viidatud delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikes 4.

78 Teiseks, nagu selgitas kohtujurist oma ettepaneku punktides 52–56, ei saa nõutud teatise esitamata jätmist ehk loomade elektroonilisse andmebaasi asjaomaste andmete sisestamata jätmist ettenähtud tähtaja jooksul samastada „ebaõige registrikandega“ sellesse andmebaasi delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c tähenduses. Hilinenud teatamine kõrvaldab üksnes tulevikus puuduse, mida asjaomase looma asukoha pideva jälgitavuse nõude tõttu ei saa enam tagantjärele parandada.

79 Seda tõlgendust kinnitab komisjoni 28. mai 2015. aasta delegeeritud määruse (EL) 2015/1383, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 639/2014 seoses määruse (EL) nr 1307/2013 kohaste tootmiskohustusega seotud toetuse kõlblikkuse tingimustega, mis on seotud loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuetega (ELT 2015, L 214, lk 1), põhjendus 2, mille kohaselt tuleneb delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikest 4, et „loom, kes ei vastanud ühel korral [eelkõige määruses nr 1760/2000 nimetatud] identifitseerimis- ja registreerimisnõuetele, [on] kogu oma eluea jooksul vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse saamiseks kõlbmatu, olenemata sellest, kas puudus hiljem kõrvaldati“.

80 Eeltoodut arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunkti a ja punkti 18 alapunkti a ning artikli 30 lõike 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et teatist veiste viimisest suveperioodil mägikarjamaadele, milles ei ole järgitud asjaomase liikmesriigi määratud tähtaega, vastavalt otsuse 2001/672 artikli 2 lõigetele 2 ja 4 koostoimes määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõigetega 1 ja 2, ei saa pidada loomade elektroonilises andmebaasis niisuguseks ebaõigeks registrikandeks, mis ei ole selle taotluse vastuvõetavuse puhul asjakohane delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c tähenduses, mistõttu ei saa neid loomi pidada „kindlaksmääratud looma“ kategooriasse kuuluvaks selle delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 alapunkti a tähenduses.

Teine küsimus

81 Teise eelotsuse küsimusega, mis on esitatud juhuks, kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt ja seega ei ole vaja anda tootmiskohustusega seotud toetust veistele, kelle puhul ei olnud järgitud otsuse 2001/672 artikli 2 lõigetes 2 ja 4 koostoimes määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõigetega 1 ja 2 sätestatud teavitamise tähtaega, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 15 lõiget 1 ja artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et selle delegeeritud määruse artiklis 31 ette nähtud halduskaristusi tuleb kohaldada ka juhul, kui veiste suvekarjamaale viimisest teatamine kõnealuste andmete kandmisega loomade elektroonilisse andmebaasi toimus hilinenult, kuid toetuse saajat ei olnud veel teavitatud sellest, et pädev asutus kavatseb teha kohapealset kontrolli, ega sellest, et see asutus on tuvastanud nõuete rikkumise.

82 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 31 lõikest 1 tuleneb, et halduskaristusi kohaldatakse, kui tuvastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja kindlaksmääratud loomade arvu vahel, st nõuete rikkumiste korral. Käesoleval juhul nähtub esimesele eelotsuse küsimusele antud vastusest, et hilinenud teatamine veiste viimisest suveperioodil mägikarjamaadele kujutab endast nõuete rikkumist.

83 Delegeeritud määruse artikli 31 lõike 2 kolmandas lõigus on sätestatud, et kui deklareeritud loomade arvu ja kindlaksmääratud loomade arvu vahelise erinevuse artikli 31 lõike 3 kohaselt kindlaksmääratud protsendimäär on suurem kui 50%, nii nagu näib olevat põhikohtuasjas, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme alusel

artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab toetusetaotluses deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaksmääratud loomade arvu vahele.

84 Sellest järeldub, et loomapidaja, kes taotleb tootmiskohustusega seotud toetust, ei kaota sellisel juhul ainult õigust sellele toetusele, vaid talle määratakse ka halduskaristus.

85 Siiski ei kohaldata delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 15 lõike 1 alusel halduskaristusi toetuse- ega maksetaotluse selle osa suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud selle asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest.

86 Erinevalt delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punktist c ei välista selle määruse artikli 15 lõige 1 teatavaid nõuete rikkumisi oma kohaldamisalast.

87 Lisaks kohaldatakse selle delegeeritud määruse artikli 34 kohaselt deklareeritud loomade puhul selle delegeeritud määruse artiklit 15 loomade elektroonilise andmebaasi kannete vigade ja väljajätmiste suhtes, mis on tehtud pärast toetuse- või maksetaotluse esitamist.

88 Eelotsusetaotluses esitatud asjaoludest näib tulenevat, et 12 veist, kelle viimisest suveperioodil mägikarjamaadele teatati hilinenult, olid tootmiskohustusega seotud toetuse taotluses juba identifitseeritud ning need olid seega „deklareeritud loomad“ delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 16 tähenduses.

89 Eelotsusetaotluses esitatud andmetest nähtub lisaks, et kõnealuste veiste viimisest suveperioodil mägikarjamaadele teatati selle teabe kandmisega loomade elektroonilisse andmebaasi.

90 Sellest järeldub, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 74 sisuliselt märkis, et vastavalt delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklile 34 koostoimes selle artikliga 15 ei või asjaomaste veiste mägikarjamaale viimisest hilinemisega teatamise eest määrata käesolevas asjas halduskaristust, seda siiski tingimusel, et – nagu viimati nimetatud sättes on ette nähtud – toetusesaajale ei olnud teatatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ega sellest, et see asutus on tuvastanud nõuete rikkumise.

91 Lisaks võimaldab see tõlgendus saavutada määrusega nr 1760/2000 taotletavaid eesmärke, mis – nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 72 – sõltuvad kõnealuste loomade tõhusast jälgitavusest. Kui hilinenud teatamise korral määrataks halduskaristus, mis on sama suur kui see, mis kuuluks tasumisele siis, kui teatamist üldse ei oleks toimunud, võib see kõrvaldada igasuguse ajendi hilinenud teatamiseks.

92 Eeltoodut arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 15 lõiget 1 ja artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et selle delegeeritud määruse artiklis 31 ette nähtud halduskaristusi ei saa kohaldada juhul, kui veiste suvekarjamaale viimisest teatamine kõnealuste andmete kandmisega loomade elektroonilisse andmebaasi toimus hilinenult, kuid toetuse saajat ei olnud veel teavitatud sellest, et pädev asutus kavatseb teha kohapealset kontrolli, ega sellest, et see asutus on tuvastanud nõuete rikkumise.

Kohtukulud

93 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

1. **Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse halduse kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas, mida on muudetud komisjoni 16. veebruari 2017. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2017/723, artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunkti a ja punkti 18 alapunkti a ning artikli 30 lõike 4 punkti c**

   tuleb tõlgendada nii, et

   teatist veiste viimisest suveperioodil mägikarjamaadele, milles ei ole järgitud asjaomase liikmesriigi määratud tähtaega, vastavalt komisjoni 20. augusti 2001. aasta otsuse 2001/672/EÜ, millega kehtestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse suveperioodil mägipiirkondades karjatatavate veiste liikumise suhtes, ja mida on muudetud komisjoni 25. mai 2010. aasta otsusega 2010/300/EL, artikli 2 lõigetele 2 ja 4 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrusega (EL) nr 653/2014, artikli 7 lõigetega 1 ja 2, ei saa pidada loomade elektroonilises andmebaasis niisuguseks ebaõigeks registrikandeks, mis ei ole selle taotluse vastuvõetavuse puhul asjakohane delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punkti c tähenduses, mistõttu ei saa neid loomi pidada „kindlaksmääratud looma“ kategooriasse kuuluvaks selle delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 alapunkti a tähenduses.

2. **Delegeeritud määruse nr 640/2014, mida on muudetud delegeeritud määrusega 2017/723, artikli 15 lõiget 1 ja artiklit 34**

   tuleb tõlgendada nii, et

   selle delegeeritud määruse artiklis 31 ette nähtud halduskaristusi ei saa kohaldada juhul, kui veiste suvekarjamaale viimisest teatamine kõnealuste andmete kandmisega loomade elektroonilisse andmebaasi toimus hilinenult, kuid toetuse saajat ei olnud veel teavitatud sellest, et pädev asutus kavatseb teha kohapealset kontrolli, ega sellest, et see asutus on tuvastanud nõuete rikkumise.

Allkirjad